

A large, spreading tree with yellowing leaves is the central focus of the cover. The tree's branches are dark and intricate, set against a bright blue sky with scattered white clouds. The ground below is a flat, green field. The overall scene is bright and clear, suggesting a sunny day in autumn.

Opvliegende Duiven

Uit de nagelaten geschriften van
Johannes Jan van de Glind
(1922-2000)

Introductie

'Al die wolken en wolkjes, zo verschillend en steeds weer anders, iedere dag, ieder uur, iedere minuut, ja bijna iedere seconde. Al die bomen, al die soorten, al die blaadjes aan de bomen – er is er niet een gelijk aan een ander. En toch, wat een rust, wat een vrede, wat een harmonie.'

'Die liefde, die harmonie, dáár gaat het om in het leven. Die moeten we doorgeven, al maar weer. Hoe meer we doorgeven, hoe groter de voorraad wordt. Dat is het grote wonder van de liefde, het Grote Wonder dat God heet, dat Vader heet.'

Johannes Jan van de Glind

*'Ik beleefde hier de jaargetijden
en leefde mee met de struiken,
de bomen, het land, de vogels,
alles.*

*Er klonk hier een taal
die niet met woorden
gesproken kon worden.*

Johannes Jan van de Glind
(1922-2000)

Johannes Jan van de Glind

Johannes Jan van de Glind (1922-2000) groeide op in een tijd van bittere armoede en moest na de lagere school aan het werk als boerenknechtje. Tijdens de Tweede Wereldoorlog werkte hij op een boerderij waar ook onderduikers zaten. Kort na de oorlog trouwde hij met Jannetje van Veen en samen kregen ze negen kinderen. Hij verdiende de kost als kaasboer en onderhield daarbij een enorme moestuin.

Hij was ook een denker en een dichter, een gevoelige natuur met gevoel voor humor en een scherpe blik voor wat mensen drijft. Hij ging de weg van een benauwend dogmatisch geloof naar een mystiek Gods- en levensbesef waarin hij zich niet altijd begrepen wist. Dit alles klinkt door in de vele teksten die hij na heeft gelaten.

Als deze bloemlezing bijdraagt aan meer aandacht voor het wonder van het leven, aan meer inzicht in het eigen hart en in wat ons ten diepste beweegt, aan meer begrip en waardering voor de ander, dan zou hij daar zeer gelukkig mee geweest zijn.

Inhoud:

Opvliegende Duiven

Morgen

Zondagmorgen

Woorden

Mysterie

Vertrouwen

Dimensies

Dank

Geluk

Onderschat

Kijken en nadenken

Regen

Eigen plek

In de stilte

Vlinder

Lente

Nabij

Machteloos

Te veel

Appels schillen

Iets dat mij begrijpt

Afscheid van vader

Vader

Bevoorrecht

In de stal van Betlehem

Goddelijk verdriet

God en onze zekerheden

Theologie

Vakantietip

Bezit

Boemerang!

Communisme

In de voering

Opvoeden

Naast en tegenover

Vertrouwen

Een mooi moment

Wonder

Henoch

Marieke

Dennis lachte

Een drie

Drie keer drie

Dat ben jij!

Contrast

Eeuwigheid

Vraag en antwoord

Stil

Hoe?

Daarom

Stille Getuigen

Voldoening

In alles...

Kan dat?

5000 preken

Bof

Een tuin

Zelfmedelijden

Rust Luister

Kwalijk nemen

Help!

Een nieuwe dag

Tijdsbesteding

Moeder
Eerbied
De kans

Het geeft niet hoe
De merels
Een extra blijde maandag
Thuis
Gevonden
Waar U bent
Oneindigheden
Waar je ook heen gaat
Hoe?
Kijk Mij aan
?... !...
Geen doen
Veel
Ochtend
Zien
Het gaat maar door...
Hoe groot..?
Goed verstaan
Help me
Ik kijk en zie!
Voorspel van een
oorlogsdrama
Piet de Hartog
Schik
Psalm
Het alles zijn
Iedereen op zijne wijs
Goed
Almachtig
Nieuw Leven

In de school van het leven
Geven
Zo gaat dat
Onder uw warme zon
Echt waar
Nu
Is God gelukkig?
Naar daar
Sollicitatie
Frambozen
Zoveel
Kansen
Stil...
Wat fout ging...

Groot en klein
Diepe rust
Waardevolle gave
Als het lukken mag
Rijk
Waarom kruip je weg?
De bomen
Het is er wel
't Moet kunnen!
We hebben het nodig
Jezelf
Mijn kind
Geuren
Iets van heimwee
School
Ieder jaar weer
's Avonds
Door
Liefde

De Lege Bladzijden

Een schoolplein op
Maandagmorgen
Ronald oneerlijk?
Muziek met kansen
Mijn oude moeder van
Enorme variatie
Kijken en luisteren
Maar de kerken dan?
Ronald alleen
Rennen, vliegen, jagen
Moeders
Ronald helemaal alleen
Als kaasboer onder de
Mensen
Angst onder de mensen
Een boze klant
Een erg boze klant
Leren van een lastige klant
Een bazige klant
Oplossingen vinden
Een klant van stand
Een stukje hartelijkheid
De postbode
Grote schoonmaak
Ochtendziekte
Ondoorgrondelijke
wezens
Een onschuldige wedstrijd
Vrijen in de keuken
Schaamte
Oefenen in het zien

van de ander
Bevrijdend schrijven
Vier weken ziekenhuis
Het verdriet van Ronald
Vakantiedrukte
Vakantieruzie
Vakantie ver weg en
dichtbij
Theorie en praktijk
Kennismaking met Peter
Niet meer naar de kerk
Niet volmaakt
Moelijk te begrijpen
Iedere veertien dagen op
bezoek bij Peter
Peter als wegwijzer
Een trieste verklaring
Kiemkracht
De rijkdom van warmte
Te weinig binnenkant
Ouders
Stil worden
Het geheim van Peter
Blind voor het wonder
Angst voor de eeuwigheid
Klein en nederig
De kerk als kromme stok
God als een kip
Geloof als een
mosterdzaadje
Op een warme
vrijdagmiddag bij Peter
Het geloof van Peter
De pruik van Peter

Oneindige oneindigheden
Het lied van Peter
Afscheid van Peter

Een opvliegende duif
Verantwoording

Dimensies

Een mens heeft enkele dimensies,
God heeft miljarden diGodsies.
Een klein aantal van die vele, vele diGodsies
corresponderen met een paar van mijn dimensies
en dat heet geluk,
Puur Geluk!

Te veel

Te veel geloof
richt vaak meer schade aan
dan te weinig geloof.

Iets dat mij begrijpt

Wellicht heeft iedereen dat, een soort geheim stuk
gedachtewereld. In ieder geval heb ik het wel en daarom ga ik
zo graag de weilanden in naar het bosje en m'n tuin. Dan is het
net of daar iets is of komt dat mij begrijpt; iets om me heen dat
heel mooi is en echt en waar ik, als ik er beroerd aan toe ben, zo
maar van opknap.

Afscheid van vader

Mijn vader stierf op zondag 18 mei 1941. Ik was toen 18 jaar. Nooit – niet één dag – had ik mijn vader gezond meegemaakt. Altijd was hij zwak en ziek. Als opgroeiend kind vond ik het heel vreemd wanneer ik andere vaders zo maar gezond mee zag eten. Ik heb mijn vader nooit echt zien eten, geen warme maaltijd, geen brood; hij at melkpap en beschuit. Nog zie ik het rode melkkannetje op het fornuis staan – het stond er altijd. En als hij af en toe toch weer eens probeerde iets stevigens te eten, liep hij even later weer krom van de pijn.

Ondanks alles bezat hij een zeer positief geloofsleven en hij leefde de blijheid van zijn geloof aan al zijn twaalf kinderen duidelijk voor. Ik herinner me nog goed de woordkeus van zijn gebeden: altijd was hij dankbaar voor de vele goede gaven. Die dank klonk vooral door in het avondgebed waarbij we allemaal geknield lagen. Heel indringend droeg hij ons dan op aan zijn Hemelse Vader. Hij vroeg Gods zegen over hen die naast hem geknield lagen ‘en zich straks onder dit dak te ruste zullen leggen’, over hen die op dat ogenblik nog niet thuis waren, ‘maar straks thuis zullen komen en zich dan ook onder dit dak te ruste zullen leggen, en over hen die niet thuis zullen komen maar zich straks onder een ander dak te ruste zullen leggen.’ Zo legde hij zijn kinderen iedere avond vertrouwend neer in de armen van zijn Hemelse Vader.

Op die zondagmiddag werden we tijdens de kerkdienst opgeroepen naar huis te komen: het was helemaal niet goed met vader. De ambulance stond voor de deur maar de dokter hield

ons tegen: 'Nee, niet allemaal afscheid van hem nemen, dat is nu veel te vermoeiend en te emotioneel voor hem!'

Vijf minuten later reed de ziekenauto ons erf af, richting Amersfoort, naar het St. Elizabeth Ziekenhuis. Nooit zal ik die weggrijdende ziekenauto vergeten met die aldoor zwaaiende witte hand van onze vader. We hebben hem nooit meer levend gezien.

Het waren zware en vreemde dagen tussen overlijden en begrafenis. Het leek alsof de hele wereld anders geworden was: het huis, de weilanden, de bomen, de bloemen, de tuin – alles...

Ik heb toen wel drie nachten gewaakt bij ons paard. De vos waar vader zo van gehouden had, was juist die week uitgeteld en het was vaders wil dat er dan gewaakt werd. Een gezond veulentje – daar hing immers veel van af. Niet dat ik zo veel om paarden gaf, maar ik bleef toen graag op omdat ik dan alleen bij m'n vader kon zijn. Hij stond thuis, op de heerd opgebaard. Van de stal liep ik steeds weer naar de heerd. Uren heb ik stil naast hem gezeten. Hij lag daar zo... zo mooi eigenlijk, zo heel vredig en met iets van een glimlach.

Bedankt Va, dat je me De Weg gewezen hebt!

Goddelijk verdriet

Soms, maar wie weet vaak,
functioneren Kerk en Bijbel als afgoden
waardoor God ons niet bereiken kan.

Vakantietip

Doe het:
vóór je op vakantie gaat,
ontdek eerst de heerlijke vakantieoorden
diep, diep in jezelf

In de voering

Ik zocht en zoek, ik zoek en zocht,
maar vond Hem niet.

Het lag aan mij, geheel en al:
Hij was zo dichtbij, ja zelfs ín mij,

Ik zocht verkeerd, ik zocht niet goed.
Waar was en is Hij dan?
In de voering van mijn hart.

Opvliegende Duiven

Uit de nagelaten geschriften van Johannes Jan van de Glind

150 blz.

Alleen nog verkrijgbaar via de uitgever

www.morgenlanduitgeverij.nl

www.dirkvandeglind.nl

dvdglind@hotmail.com

**Voel je vrij om deze pdf
te delen met wie je maar wilt.**